

ಎಷ್ಟೇ ಪೆಟ್ಟು ಬಿಡ್ಡರೂ
ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ
ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ
ಮೊಂಡುತ್ತನೆಕ್ಕೆ
ಪೆಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅಚ್ಚರಿ
ಹುಟ್ಟಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ನಮ್ಮ ಜೀವನಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ
ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ.
ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾದರೂ
ಕೊರೊನಾಕ್ಕೆ ಧನ್ಯವಾದ
ಹೇಳಬೇಕು.

■ ವಿದ್ಯಾಶ್ರೀ ಬಿ.

ಆಭಾಬು ಏನೆಲ್ಲ ಬದಲಾವಣೆ!

‘ಹೋ ರಗದೆ ತಿನ್ನಬೇಡಿ. ರಸ್ತೆ ಬದಿಯ ಅಹಾರ ಒಣ್ಣೆಯದಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸೇರಿಸಿ, ಹಾಳುಮಾರ್ಗಿಗೆ ಬ್ಯಾಬ್ಯಾ ಅನ್ನಿ ಅಂತ ಆಮೋಗ್ಗೆ ತಡ್ಡರು, ಅಹಾರ ತಡ್ಡರು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಆ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಕಿರ್ಗಿಂಬಿಟ್ಟವರು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ. ಆದರೆ, ಕಳೆದೂಂದು ವಾರದಿಂದ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪೇ ಇಲ್ಲ. ವ್ಯಾಪಾರ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅನೇಕ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳವರು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ.

ಉಂಟಿಂದ ಸಂಬಂಧಗಳ ವಿವರ್ತಕ್ಕೆ ಬರೋಣಿ. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಮಯ ಕೊಡಲಾಗದೆ, ‘ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಕಾಳಜಿಯೇ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಗಂಡೆ-ಹೆಂಡತಿ. ರಚೆ ಬಂದರೂ ಮನೆಯೊಳಗೆ ನಿಲ್ಲಿದ ಮತ್ತಳು. ಅಜ್ಞಾಜ್ಞಾಯರು ಇರೋದೆ ಮನೆ ಕಾಯಿಲೇ ಎಬಿತಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸಮಯ ಕಳೆಯಲು ಪ್ರವಾಸವೊಂದೇ ದಾರಿ ಎಂಬಂತಾಗಿತ್ತು. ಒಟ್ಟಿಗೇ ಕುಶಿತ್ತ ಉಂಟೆ ಮಾಡೋಣವೆಂದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಈಗ ಮನೆಮಂದಿಯೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಯ ಕಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ವರ್ಷಗಳ್ಳಿಲ್ಲಿಯಂದ ಉರಿಗೆ ಬಾರದ ಮಗನನ್ನು ನೆನೆದು ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಪ್ಪಲಮ್ಮಾಗೆ ಹಾಯಿ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದ ಮಗನಿದ ಖಿಂಡಿಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹಿರಿಯರ ತನಕ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕುಳಿತು

ಉಂಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪರಿಸರದ ಕುರಿತ ಜಾಗೃತಿ ಸಪ್ತಾಹಗಳು, ಲೇಖನಗಳು, ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳು, ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಎಲ್ಲ ದಕ್ಕು ಕೆವಡಾಗಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲ ಈಗ ಮನೆಯೊಳಗೇ ಉಳಿದರುವುದರಿಂದ, ಕಾರ್ಯಾನ್ವಯಗಳು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಮುಕ್ಕಿರುವುದರಿಂದ, ಶಾಲಾಕಾಲೆಜಗಳಿಗೆ ರಚೆ ಫೋನ್‌ಫಿಫಿರುವುದರಿಂದ, ವಾಹನಗಳು ರಸ್ತೆಗಳಿಯದ ಕಾರಣ, ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ವಾಯುಮಾಲೆನ್ನು ಅಳ್ಟಿರಿಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಗ್ಗಿತ್ತಿದೆ. ಗಾಳಿ ತಿಳಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಶಬ್ದಮಾಲೆನ್ನಕ್ಕೂ ತಡೆ ಬಿಡ್ಡಿದೆ.

ಸಮುದ್ರ, ಹೋಳಿಗಳನ್ನು ಸೇರುವ ಕನ ಕಡ್ಡಿಯ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಜಲಸರಗಳು ನೆಮ್ಮೆದಿಯ ಉಸಿರುಬಿಡುತ್ತಿರೆಬೇಕು. ವಿಮಾನಗಳ ಅಬ್ಬರವಿಲ್ಲದೆ ಆಕಾಶ ಆರಾಮಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಒಟ್ಟಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ನಕ್ಕತ್ತಗಳಿಲ್ಲ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಾ ಮಿಂಚಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಡಗುಗಳ ಕೊಳೆಯಿಲ್ಲದ ಸಾಗರಗಳು ಸಂತೋಷವಾಗಿವೆ.

ಕಡಿಯುವವರು ಬರುತ್ತಾರೆಂಬ ಭಯಬ್ಲಿದೆ ಮರಗಿಡಗಳು ಖಿಂಡಿಯಿಂದ ಗಾಳಿ ಬಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಜನ ಕೂಡ ಮನೆ ಹಾಗೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಸ್ವಭಾವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಕುರಿತು

ಗಮನಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಜ್ಞ ತೋರುತ್ತಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಈಗ ಸಣ್ಣ ಶೀತಕ್ಕೂ ಅಸ್ತ್ರತ್ವಗೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅರೋಗ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾಣಾರ್ಥಾಮ, ಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ‘ಹಣವೇ ಎಲ್ಲ’ ಅಂದುಕೊಂಡವರು ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ತಲೆ ಕಡಿಕೊಳ್ಳಿದೆ, ‘ಅರೋಗ್ಯವಿದ್ದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು’ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಯಾವುದೂ ಅರಿಯದ ಗುರಿಯತ್ತ ಹೇಗವಾಗಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಜಗತ್ತು ಇಡ್ಡಿಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ವೇಗ ತಗ್ಗಿಸಿದೆ. ಇಷ್ಟು ದಿನದ ಜೀವನಶೈಲಿ ಕುರಿತ ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಈಗ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿದೆ.

ಕಳೆದ ಇದಾರು ದಿಕ್ಕಾಗಳಿಂದ ಮನುಕುಲದ್ದು ಹುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ. ಈಗ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಮುಂದೆ ತಾನೆಷ್ಟು ಸಣ್ಣವನು ಎಂದು ಅರಿಯಲು ಸಣ್ಣದೊಂದು ದಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ನಮ್ಮ ಅರ್ಥ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಬದುಕಿನ ಕುರಿತು ಪರಾಬರಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ ಇಡಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಹದ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೆಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕಲು ಇನ್ನೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ.